

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 108**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mötte

[22.1.1906]

* Tisdag [23.1.06?]

Älskade vän.

Det var ett ganska bedröf-
ligt brev. Jag tycker inte,
att man ska skriva så
där om att gå i sjön, för
dessa ^{sann} har lofvat bort sig.
Till en annan, som be-
håller henne och bygger
opp sitt hopp om framti-
da trefnad på henne,
har ingen rätt att så
där förfoga öfver sitt öde.

Vi ha ju inte råkat
färrän så sent i lifvet, att

det inte är underligt att
det finns band, som bär
der mig och som jag inte
vill slita af. Jag skulle
då göra en människa
mycket olycklig och det är
inte bra att behöva Rän-
na samvetskväl. Då är
det väl bättre att affra
penne ett par månader
då och då. Du har ändå
bronslotten af mitt lif, min
älskade.

[Jag har saknat dig mycket
i mitt arbete denna vecka.
Jag märker först, då du
är borta hur godt det har

varit med det intensiva
intresse, som du har skänkt
mina stäckars djur. Jag har
nu läst upp så långt som till
och med Kullaberg och Laphig
tycker, att allt är roligt och
kvickt och lätt skrifvet, utom
Pistakäfte, men som för allt-
sammas som en helt yfelig
saga, kan kan inte finna
något lärorikt i den. Glom
ner ingenting bakom, och
har tror, att det bara kan
sluga till en rolig barnbok.
Hanske är jag själv förvillad
af en dröm och tror, att jag
har gjort mer än jag verkar.

gen har förvänt. Hur sam-
helst har jag saknat dig ofo-
ligt, därför att du har förstått
hvar tanke och hvar intention.

Da jag kom hit ner i nya för-
hållanden, vågade jag mig inte
på det svåra kapitlet om Småland,
som skulle följa näst efter Kråker-
utan tog och gjorde i ordning ett
om Pärern på 15 sidor. Du håller
jag på med det där amerikanska
och jag hoppas på sånda dig det
om ett par dagar.

Jag längtar, men jag mår knapp-
ligen bra af denna blåriga
hafsluft, så att jag ångrar
inte, att jag kom hit ner.
Yllesä Bergsarfvet.
Din Selma.